

EL TEMPS

Titelles

El conseller de Cultura i Educació de la Generalitat Valenciana, Francesc Camps, passarà a la història, si passa, com el càrrec polític més inoperant i mel·liflu que ha conegut el govern valencià en aquesta, podríem dir, "segona època". L'afer de la Universitat d'Elx, segregada de la d'Alacant per a dotar el president Zaplana d'un suport acadèmic que no tenia (una de les missions dels poders acadèmics és, precisament la de criticar els poders polítics) ja el va col·locar en fora de joc. Camps es va limitar a deixar continuar la desfeta, com si la cosa no anara amb ell. Per acabar de cloure l'operació, va contemplar com el projecte passava de dir-se Universitat Ausiàs Marc a Universidad Miguel Hernández, i va perdre així l'oportunitat d'aprofitar la maniobra per, almenys, homenatjar el poeta valencià més conegut arreu del món i, a la vegada, el més oblidat per les institucions valencianes.

La inspiració d'aquell canvi de nom era fàcil de descobrir per a qualsevol observador atent. Fins al moment de l'aprovació definitiva de la denominació de la nova universitat, tots els mitjans i totes les parts implicades, a favor o en contra, parlaven indistintament d'Universitat d'Elx o Universitat Ausiàs March. Només, i sense posar-lo en boca de ningú, el diari *Las Provincias* de València, va començar a parlar d'Universidad Miguel Hernández. I així es va quedar.

Els canvis de nomenclatura han retornat ara amb més virulència en un nou afer que demostra de nou la falta de caràcter i d'autoritat del conseller. El claustre de l'institut de Castalla, (l'Alcoià) havia decidit posar al centre el nom de l'escriptor i gramàtic Enric Valor, natural d'aquella població i nom clau en les tasques de recuperació del valencià en l'ensenyament i la literatura. El conseller va aprovar la decisió del claustre, fins que va saltar l'alarma.

Assabentat, el diari *Las Provincias*, dirigit per M. Consuelo Reyna, que fa uns quants anys es vantava d'haver participat com a jurat en els premis Octubre de València, va començar a acusar Camps de col·laborar amb "els catalanistes" i li va recordar que Valor és el president de l'entitat cívica Bloc de Progrés Jaume I. La resposta del conseller va ser immediata: va fer marxa enrere i va començar els tràmits per evitar que l'institut duga el nom de l'escriptor.

Així de trist. Enric Valor no necessita, ni necessitarà, cap institut que el recorde perquè milers de valencians han après a conjuguar els verbs de la seua llengua amb els seus llibres, han descobert el folclore popular de la mà de les seues rondalles i han trobat que en uns anys on semblava que ningú feia prosa en valencià, ell escrivia i escrivia la seua obra novel·lística. Enric Valor, darrerament en estat de salut delicat, ha volgut sempre donar el suport de la seua presència a qualsevol acte que reivindicara l'objectiu de tota una vida de treball: la recuperació, social i literària de la llengua dels valencians. I ho ha fet de manera desinteressada i generosa. És això el que no li perdona *Las Provincias* i és contra això que Camps, titella patètic dels responsables del diari, ha començat els tràmits.

El pas del temps no perdona i el lloc que Enric Valor ja s'ha guanyat en la història d'aquest país, el conseller Camps no el té. Quan, en el futur, algú intente analitzar la política cultural d'aquest govern de la Generalitat valenciana, anirà directament a l'arxiu del diari *Las Provincias*, i analitzarà les línies marcades per oposar-se a qualsevol intent, per mínim i simbòlic que siga, de recuperar el valencià com a llengua de prestigi. Al conseller només li queda, ja que no mana, el sou, que els ciutadans paguen vés a saber per a què. ■

"Enric Valor ha volgut sempre donar el seu suport a qualsevol acte que reivindicara l'objectiu de la seua vida: la recuperació social i literària del valencià. I és contra això que el conseller Camps, manat per 'Las Provincias', ha actuat."